REVOLT

Mjesečni glasnik Kreativističkog pokreta
Broj XXVI- srpanj 2014.

Žrtve cionističkih progona:
DARIUSZ RATAJCZAK

Tema:
IZRAELSKE METODE RJEŠAVANJA RASNOG PROBLEMA

Činjenice:
ZAŠTO JE AFRIKA AFRIKA, A HAITI HAITI?

Filozofska mišljenja:
RASA, IDENTITET, ZAJEDNICA - 1. DIO

Širenje Kreativizma:
IZAĐI BIJELI ČOVJEČE!

Dariusz Ratajczak (1962. – 2010.), bio je poljski povjesničar koji je otpušten sa svog mjesta sveučilišnog profesora, javno je ocrnjen i optužen za "negiranje Holokausta" zbog toga što je objavio argument i dokaze koji dovode pod sumnju aspekte poznate priče o Holokaustu. Autor je nekoliko knjiga te doktor povijesti.

Ratajczak je rođen u Opole-i, Gornja Šlezija, u studenom 1962. Nakon studiranja na Sveučilištu Adam Mickiewicz u Poznanu, uzeo je mjesto predavača na Povijesnom institute na državnom Sveučilištu u Opole-i. gdje je stekao popularnost među studentima.

U travnju 1999., dr. Ratajczak je suspendiran sa svog učiteljskog mjesta nakon što su državni tužioci otvorili istragu vezanu uz objavu njegove knjige *Tematy niebezpieczne* (*Opasne teme*).

U svojoj kratkoj knjizi, pod naslovom „Revizionizam Holokausta," Ratajczak je činjenično naveo radove ne-konformističkih istraživača i povjesničara kao što su Paul Rasinier, Robert Faurisson, David Irving i Ernst Zündel, koji su tvrdili da nije bilo njemačkog plan ili programa za istrebljenje europskih Židova. Također je naveo forenzička istraživanja koja su u logorima Auschwitz i Birkenau proveli Fred Leuchter i Germar Rudolf, te njihove zaključke da se Ciklon B nije mogao sigurno koristiti za ubijanje velikog broja Židova, kao što se navodi i da, zbog tehničkih razloga, poznate tvrdnje o ratnim ubijanjima milijuna Židova u plinskim komorama, nisu moguće.

Dok Ratajczak nije izričito potvrdio ove revizionističke stavove, on se složio barem s nekim od njih. Štoviše, on je svjedočenje „očevidaca" nazvao „beskorisnim," a uzdignute pisce o Holokaustu opisao je kao „sljedbenike religije Holokausta" koji drugima nameću „lažnu sliku o prošlosti." Također je predložio da broj Židova koji su umrli tijekom „Holokausta" bude tri milijuna, a ne najčešće spominjanih šest milijuna.

Ratajczak je objavio 320 primjeraka svoje knjige u ožujku 1999., na svoj trošak. Samo nekoliko primjeraka prodano je u sveučilišnoj

knjižnici ili izravno studentima, ili je poklonjeno prijateljima, prije nego li je policija zaplijenila ostale kopije.

Publikacija „Opasne teme" podigla je buru žestoke kritike, uključujući i prosvjede nekih istaknutih znanstvenika. Kritičari su tvrdili da Ratajczakova knjiga predstavlja prvi ozbiljni slučaj „negiranja Holokausta" u Poljskoj. Kritike su također istaknule da je objavio članke u nekoliko patriotskih/nacionalističkih časopisa, uključujući *Mysl Polska* i *Najwyzszy Czas*.

Ratajczak je ubrzo potom optužen za kršenje poljskog zakona koji smatra ilegalnim javno negiranje zločina protiv čovječnosti koji su počinjeni u Poljskoj od strane njemačkog nacional-socijalističkog režima ili od komunističkog režima. „Negiranje Holokausta" zločin je u mnogim zemljama Europe, pa tako i u Poljskoj.

Kao odgovor na kritike i kao izjave na sudskom procesu, Ratajczak je izjavio da je objavio revizionističke argumente, no istaknuo je kako nije to učinio kako bi ih potvrdio, već kako bi ilustrirao tu točku gledišta.

Na sudu je rekao kako je samo sažeo razmišljanja povjesničara koji imaju disidentska stajališta na temu Holokausta i da njegovi stavovi nisu u skladu sa svim mišljenjima objavljenim u njegovoj knjizi. „Samo sam predstavio studentima razne poglede na Holokaust," rekao je. Niti u jednom trenutku nije osporio ili „porekao" da su Židovi bili ubijeni u plinskim komorama.

U rujnu 1999., Ratajczak je organizirao drugo izdanje od 30 000 kopija, koje je objavila mala tvrtka u Varšavi. Nekoliko tisuća primjeraka navodno je prodano na kioscima i novinskim štandovima te putem poštanskih narudžbi u Poljskoj.

U prosincu 1999., sud u Opole-i proglasio je Ratajczaka krivim za kršenje poljskog zakona o „negiranju Holokausta." Međutim, sud je smatrao da ograničena distribucija knjige nije dovoljno štetna kako bi se zabranila njena distribucija. Istaknuvši da je samo 320 kopija prvog izdanja knjige bilo izdano, sud je utvrdio da je uzrokovala samo „zanemarivu štetu društvu." Sud je također istaknuo da je Ratajczak u drugom izdanju knjige kritizirao „negirajuće" argumente.

Neki kritičari nazvali su sudsku presudu preblagom, inzistirajući da Ratajczakov zločin zaslužuje zatvor. Državni tužilac također se žalio, tražeći deset mjeseci pritvora.

Na Sveučilištu na kojem je predavao, studenti su potpisivali peticije u znak podrške Ratajczaku. Sam Ratajczak ostao je prkosan, odbacujući sve optužbe protiv njega. Pozvao je sud

na oslobađajuću presudu.

U travnju 2000. Sveučilište u Opole-i najavilo je Ratajczakovu smjenu s mjesta predavača zbog kršenja etičkih standarda te su mu zabranili na tri godine da predaje na poljskim sveučilištima.

Na kraju je tročlana komisija u Opole-i potvrdila odluku nižeg suda da obustavi suđenja protiv Ratajczaka pod uvjetom da se suzdrži od sličnih djela jednu godinu. Slučaj je odbačen 2002.

Još jedno izdanje „Opasnih tema“ objavljeno 2005. samo je pripisano skeptičnim tvrdnjama revizionističkih istraživala o Ciklonu koji je korišten kako bi se ubili milijuni Židova u plinskim komorama tijekom Drugog svjetskog rata.

Ratajczak je vjerovao da su optužbe za anti-semitizam postale svojevrsno iznimno brutalno oružje, koje „establišment“ nemilosrdno koristi protiv ljudi koji imaju neovisno mišljenje.

„Ono što me najviše boli je to da sam se našao u skupini povjesničara kojima je stavljena brnjica. Nakon svega, pogledajte molim vas: od '45. do danas broj ubijenih Židova u Auschwitz-Birkenauu se smanjio sa šest na manje od jedan milijun. To je službeni podatak. Istina, čak i ako su ubili jednu osobu, to je tragedija. Ali kako to da neki povjesničari smiju legitimno postavljati pitanja o broju žrtava Holokausta, a drugi ne? Kako to da neki ljudi mogu smanjiti šest milijuna na jedan milijun i ništa loše im se ne dogodi? Kako to da je nekim ljudima dozvoljeno ispitivati ovu temu i čak biti u krivu, dok drugim povjesničarima nije?“

Dariusz Ratajczak se nikada nije vratio na radno mjesto predavača, a preostalih deset godina svog života bio je prisiljen raditi na ropskim radnim mjestima i povremenim poslovima.

U lipnju 2010., tijelo Dariusza Ratajczaka pronađeno je u njegovom automobilu parkiranom u blizini trgovačkog centra u Opole-i. Bio je mrtav već gotovo dva tjedna. Uzrok smrti bio je ne baš uvjerljiv, navodno je bila riječ o trovanju alkoholom. U trenutku smrti bio je star 47 godina, a iza sebe je ostavio sina i kćer, te mnogo radova.

The Treblinka Archaeology HOAX

20th CENTURY HOAX PRESENTS AN ERIC HUNT FILM

PRODUCED BY FRIEDRICH PAUL BERG AND ANONYMOUS REVISIONIST

WWW.GASCHAMBERHOAX.COM

Izraelske metode rješavanja rasnog problema

Početkom 2013. u kratkom naletu međunarodnih vijesti, od čega niti jedna detaljnija i gotovo sve u periodu između siječnja i ožujka, otkrile su da Židovi daju Depo-Provera-u, dugotrajnu kontracepciju koja se ubrizgava injekcijom svaka tri mjeseca, Etiopljankama u Izraelu, bez njihova pristanka. Mnoge od njih mislile su da primaju cjepivo protiv neke bolesti.

Ova politika prepolovila je natalitet etiopskih imigranata u Izraelu unutar jednog desetljeća, prema *The Guardian*-u. Zatim, brzinom kojom su se pojavile na naslovnicama, senzacionalne priče su isto tako nestale. Čini se da otada nije bilo značajnijeg govora o tome.

Danas je začuđujuće malo informacija o ovom šokantnom programu dostupno na Internetu. Na primjer, vodeći referentni rad Wikipedia-e, šeste po redu najprometnije stranice u svijetu i pouzdanog pokazatelja što govori establišment, posvetio je samo dva kratka opravdavajuća paragrafa toj temi, u duhu drske propagande. Veliki članak iz 2013. iz izraelskih novina *Haaretz*, dostupan je online samo onima koji su za to spremni platiti.

Vjerojatno prvi izvještaj na engleskom jeziku o programu kontrole rađanja je kratko izlaganje koje je napisao bliskoistočni dopisnik Jonathan Cook, engleski emigrant. Izlaganje je objavljeno u *The National*-u, malom arapskom dnevniku koji se objavljuje u Abu Dhabi-u, tri godine prije nego je priča obišla svijet. Cook je izjavio da je izraelska ženska skupina bila svjesna raširene prakse još 2008., pola desetljeća prije nego se priča pojavila u svjetskim novinama. (Jonathan Cook, "Israel's treatment of Ethiopians 'racist'" *The National*, 6. siječnja, 2010.)

Cook, autor triju knjiga, bivši je novinar britanskih novina *The Guardian* i *The Observer*, u razdoblju između 1996. i 2001. te je pisao članke za *The Guardian* sve do 2007. On tvrdi da ljevičarski dnevnik namjerno ograničava drugačije mišljenje. (Jonathan Cook, "'A Thought Police' for the Internet Age: Big Brother's 'Progressive Media' – The dangerous cult of the Guardian", *Global Research*, 29. rujna 2011.)

Potvrda Cookovog opia *The Guardian*-a kao „ljevičarske misaone policije" može se pronaći u članku o skandalu kontrole rađanja, koji je napisala Lisa Hallgarten, „Forced contraception of Jewish Ethiopian [sic] women is tip of global iceberg" (30 siječnja 2013.), a taj članak klasični je uzorak rasuđivanja u talmudskom stilu. Nakon nekoliko nejasnih redaka o izraelskom programu, Hallgarten nastavlja upirati prstom u sve na svijetu *osim* Izraelaca.

Jesu li etiopski Židovi zaista Židovi?

Oko 81 000 Etiopljana, nekad zvanih Falasha, no danas se zovu Beta Israel, bilo je osamdesetih dovedeno u Izrael po Zakonu o povratku, a oko 38 500 ih je tamo otada rođeno. Suočavaju se s velikom diskriminacijom na radnim mjestima, smještaju i obrazovanju. Oko 52 posto etiopsko-izraelskih obitelji živi ispod granice siromaštva, u usporedbi sa 16 posto opće populacije. Godine 1996. otkriveno je da su izraelski dužnosnici dali uništiti sve zalihe krvi koje su darovali Etiopljani, zbog straha da su možda zaraženi HIV-om.

Rasa je biološka stvarnost i društveni konstrukt, barem u tom smislu da se Židovi ipak mogu deklarirati kako im se svidi. Ako izaberu prigrliti crne Židove iz Etiopije kao Židove, oni slobodno to učine. Više snage za njih. No, oni moraju ostati dosljedni i iskreni u tome.

Naš stav je svakako slobodouman. Voljeli bi vidjeti Židove, posebno židovske žene, kao se u velikoj mjeri miješaju s etiopskim Židovima… zapravo, sa svim sub-saharskim crncima općenito. Snažno se zalažemo za pornografiju, propagandu širokih medija, prisilnu integraciju, drakonsku politiku vlasti i sve druge mjere koje će brzo donijeti takav rezultat. „Integracija! Zaustavimo netrpeljivost!"

Na stranu s našim osobnim željama, etiopski Židovi nisu rasno Židovi. Genetske studije pokazuju da oni nalikuju na crne stanovnike među kojima su nastali. Bilo kakvo židovsko porijeklo koje posjeduju je neznatno i nevažno. Ovi zaključci nadopunjavaju prethodne nalaze fizikalne antropologije. Biolog sa Sveučilišta u Oxfordu, John R. Baker napisao je u *Rasa*-i (*Race*, Oxford University Press, 1974.) da su „Falasha ili 'crni Židovi' iz Etiopije članovi etiopske pod-rase, hibridne svojte… Falasha su endogamni i prakticiraju neobičnu varijantu židovske religije koja ne prepoznaje Talmud."

No, budući da Židovi, uključujući Izraelce, govore svijetu da etiopski Židovi *jesu Židovi*, oni ih moraju tako i tretirati. Židovi zlobno napadaju bijelce i nazivaju ih „rasistima," stoga nemaju izgovor za diskriminaciju i zlostavljanje Etiopljana, kao što to čine.

Depo-Provera

Nesumnjivo je pravi razlog zašto su izraelski službenici odabrali Depo-Provera-u, a ne, recimo, kontracepcijske pilule kako bi drastično smanjili crnački natalitet, taj da je ona dugotrajna, vrlo učinkovita i, ono najvažnije, ne ovisi o dobrovoljnoj odluci ili mogućoj nesuglasnosti pojedinca.

Bilo koja metoda kontracepcije, bila to pilula, muški ili ženski kondomi, spermicidi (kemikalije umetnute u vaginu prije spolnog odnosa, koje uništavaju spermu), dijafragme,unutar-

materničně naprave (IUD) ,vaginalni prsteni koji oslobađaju hormone ili kontracepcijske zakrpe, učinkovita je samo ako se redovito koristi, na pravilan način i u skladu sa strogim uputama. Čitatelji se ne moraju iznenaditi kada čuju da stopa uspješnosti ima znatne razlike ovisno o rasama. Redovitim davanjem dugotrajnih injekcija crncima u kliničkoj praksi, Židovima daje rezultate kakve žele. Skupo i dugotrajno pojedinačno obrazovanje te dobrovoljno izdavanje kontracepcijskih pilula ili drugih sredstava ne mogu postići niti približno isti nivo uspjeha u ograničavanju oplodnje.

Prema *Times of Israel*-u, u otkrivanju vladine rasne politike, koje je emitirano na izraelskoj televizijskoj emisiji Vacuum, korištena je skrivena kamera koja je pratila jednu Etiopljanku u lokalnu ambulantu: „Snimka pokazuje sestru kako objašnjava ženi da se ova injekcija daje 'primarno etiopskim ženama zbog toga što zaboravljaju, ne razumiju i teško im je objasniti, stoga je najbolje da dobiju injekciju svaka tri mjeseca… u osnovi, one ništa ne razumiju.'"

Emisija je također prikazala službeno pismo izraelskog Ministarstva zdravstva upućeno doktoru Ricku Hodesu, direktoru *Joint Distribution Comitee*-a (JDC) medicinskog programa u Etiopiji. „Pismo," prema *Times*-u, „hvali doktorov rad, ističući da dok manje od 5 posto Etiopljana koristi bilo kakav oblik kontracepcije, Hodes postiže stopu od 30 posto među pacijentima koje on tretira" u Africi.

Jonathan Cook

Mjere rasne higijene prvi put su izašle na vidjelo kada je Židovka, koja je vodila vrtić za 120-ero etiopske djece u predgrađu Tel Aviva, primijetila da je dobila samo jedno novo dijete u posljednje tri godine. „Počela sam razmišljati kako je čudna situacija nakon što sam morala vratiti nazad doniranu odjeću jer nije bilo nikoga u zajednici kome bi ju dala." Nakon istrage, voditelj lokalne ambulante obavijestio ju je da im je naređeno da daju injekcije Depo-Provera-e crnim ženama u plodnoj dobi, iako je odbio reći tko je izdao naredbu.

Etiopska žena rekla je o prisilnom postupku: „Izraelske zdravstvene vlasti tvrde da su injekcije kulturološka prednost, no u našoj kulturi, imati mnogo djece znači bogatstvo" - nešto što bi bijelci trebali naučiti.

Prema Jonathanu Cooku, židovski program ograničavanja crnačkog nataliteta čini se da je u sukobu s navedenim ciljevima Demografskog vijeća zemlje, skupine stručnjaka optuženih za osmišljavanje načina za uvjeravanje židovskih žena da imaju više djece. Vijeće je osnovano kao odgovor na ono što se u Izraelu naširoko vidi kao „demografski rat" s Palestincima, ili potreba da se održi židovska većina u području unatoč visokoj stopi nataliteta Palestinaca. U govoru održanom na sastanku vijeća 2002., tadašnji ministar socijalne skrbi, Shlomo Benizri, referirao se na „ljepotu židovske obitelji koja je blagoslovljena s mnogo djece."

Yali Hashash, istraživačica na Sveučilištu u Haifi, rekla je da su pokušaji da se ograniči plodnost Etiopljanki ponovna praksa koja je korištena protiv Židovki koje su se doselile u Izrael iz arapskih zemalja poput Iraka, Jemena i Maroka [to jest, orijentalni, nasuprot aškenazi

i sefardskim Židovima] tijekom 50-ih i 60-ih. Mnoge su bile poticane na korištenje IUD-a dok su naprave još bile u eksperimentalnoj fazi, jer su izraelski vodeći ginekolozi smatrali arapske Židove „primitivnim“ i nesposobnim za „odgovorno“ ponašanje.

Veliki broj vijesti navode ili naslućuju da su nuspojave Depo-Provera-e posebno opasne. Jonathan Cook istaknuo je da se „žene žale na široki raspon nuspojava povezanih s tim sredstvom, uključujući glavobolje, bolove u trbuhu, umor, mučninu, gubitak libida i općeniti osjećaj pečenja. Depo-Provera je također poznato sredstvo koje smanjuje gustoću kostiju,“ povećavajući opasnost od osteoporoze u kasnijim godinama.

Takvi izvještaji vjerojatno su istiniti, no obmanjujući. Oni su istina jer svaki oblik hormonalno utemeljene kontracepcijske tehnike, uključujući pilule, injekcije, implantate i premaze, narušavaju prirodnu funkciju sustava na radikalan način.

Zbog toga što su suvremeni stavovi o kontracepciji ideološki vođeni, postoji tendencija skrivanja neugodne istine pod tepih. Na primjer, *Obiteljski medicinski vodič* (4. izdanje, 2004.) Američke zdravstvene udruge, koji je prodan u više od 2 milijuna primjeraka, prikazuje vrlo ružičastu sliku o hormonalnoj kontracepciji. No, zdrav razum sugerira da radikalna, dugotrajna farmaceutska transformacija funkcije sustava koja se odnosi na temelj kao što je reprodukcija, može imati ozbiljne kratkotrajne i dugotrajne zdravstvene posljedice.

Kratki prikaz istraživanja takvog stajališta može se vidjeti u 4-minutnom videu dr. Erike Schwartz. Ona je vjerojatno Židovka i fokusira se na kontracepcijske pilule, a ne na injekcije, ali princip je isti, a video barem nudi drugačiji pogled.

Dakle, iako je vjerojatno da slučaj Depo-Provera-e ima negativne nuspojave koje mu pripisuju novinari, one su vjerojatno slične onima pilula i drugih hormonalnih kontracepcijskih sredstava. Depo-Provera-u već desetljećima koriste milijuni žena diljem svijeta (ne nužno bez negativnih posljedica.

Poduzeta „akcija?“

Konačno, nakon međunarodnog otkrivanja i godina laganja, izraelsko Ministarstvo zdravstva, bez „zauzimanja pozicije ili utvrđivanja bilo kakvih činjenica na temelju navoda,“ prošle godine izdalo je direktivu koja navodi ginekologe da ne ubrizgavaju Depo-Provera-u ženama bez njihova znanja ili pristanka, kao što je rađeno prije.

No, što to točno znači? To znači da je debelo ispisani predloženi oblik „pristanka“ predočen Etiopljankama (Depo-Provera obično se ne preporuča Židovkama), a zatim im je rečeno da ga potpišu? (Upoznati ste sa sitnim slovima). To znači da je injekcija ili implantat (ne Depo-Provera, već sličan proizvod) dan na suštinski isti način kao i prije? Ili je istina da postoji iskreno informirani pristanak, bez posljedica za imigraciju ili status rezidenta, za socijalnu pomoć ili bilo što drugo? I tko sve to nadzire?

U konačnici, tko je pratio ovu eksplozivnu priču? Vjerojatno nitko.

Yaakov Litzman

Ministarstvo zdravstva objavilo je da će ono samo, kao i Yaakov Litzman, zamjenik izraelskog ministra zdravstva, koji je prema *The Gurardian*-u prethodno porekao da se takva praksa uopće provodila, voditi službenu istragu o tome. Litzman, koji je rođen u Njemačkoj, odrastao u Brooklynu i nasljednik je Hasidske dinastije, član je Knesseta, izraelskog parlamenta.

Istraživanje na Google-u otkriva samo objavu navodne istrage početkom 2013., no nakon toga ništa više. Detaljne mehaničke, biološke i demografske posljedice dugoročnog programa očito nikada nisu javno razjašnjene. Izdavanje direktive ginekolozima od strane Ministarstva zdravstva i objava vladine istrage očito su završili stvar što se tiče vlasti Zapada, političara, međunarodnih agencija i novinara.

Čudno. Kada bi jedan bijeli liječnik bilo gdje u svijetu učinio nešto slično nekolicini crnih žena, ono što je Izrael učinio tisućama, ne bi bilo kraja sablasnim, osuđujućim pričama i vijestima, temeljitim istragama i oštrim službenim sankcijama. Liječnik bi bio procesuiran, zatvoren i uništen. Bili bi napisani bestseleri, a na TV-u bi se našle serije i filmovi o „Anđelu smrti.“

„Licemjerje,“ rečeno je, „je porok nad porocima. Samo licemjer je truo do srži.“

BUDI AKTIVAN!

Promoviraj zdrave vrijednosti

HOLOCAUST

www.vho.org

Rasa,zajednica, identitet-1.dio

Moderni desničari koji upućuju na važnost rasnih razlika i zagovaraju rasni separatizam, posebno bijeli nacionalisti, suočavaju se s filozofskim izazovima kojih moraju biti svjesni i spremni za njihovo rješavanje. Prečesto se oslanjalo na pretpostavke ili implikacije bez spremnosti da se odgovori na dublja pitanja ili komplikacije koje uključuju interpretaciju činjenica i ideja. Ono što je potrebno modernoj desnici je razvijena filozofija rase i kulture, identiteta i zajednice, što pojašnjava pitanja koja su uključena i što daje dubinu njihovim stajalištima.

Bez ove filozofske ili intelektualne dubine koja podupire pogled na svijet u njihovim glavama, oni će se sve manje i manje uspješno nositi sa svojim protivnicima i izazovom uvjeravanja drugih. Intelektualni resursi koji su uspostavili tu dubinu su već prožeti mišlju njemačke „konzervativne revolucije" i europskom „novom desnicom," no njihov doprinos i ideje još nisu u potpunosti prepoznate i iskorištene. Nadamo se da će se posvetiti pozornost nekim osnovnim filozofskim problemima i potrebi da se njih bude svjestan te da se bude spreman suočiti s njima. Smisao ovog teksta je jednostavno ispunjenje cilja širenja svijesti tipičnih komplikacija koje se pojavljuju.

Etnički identitet i kultura

Ljudska bića definirana su svojim posebnim identitetima; pojam apstraktne humanosti pred kojom je sva posebnost nevažna je potpuno neutemeljena. Ipak, uvijek treba imati na umu da je identitet sam po sebi komplicirana tema, obuhvaća i podatke o pojedincu ili osobnom identitetu kao i razne tipove skupina ili kolektivne identitete – ideološke, političke, vjerske, društvene itd. Identiteti skupine mogu se također preklapati ili sukobljavati jedni

s drugima (što ne eliminira njihovu valjanost), oni mogu biti dobrovoljni ili prisilni, a mogu biti i naslijeđeni ili odabrani. Ne može se poreći da identitet osobe kao dio kolektivne skupine, čak rasne ili etničke skupine, ima subjektivnu dimenziju i uključuje svjesnu identifikaciju, baš kao što se ne može poreći da su neki tipovi identiteta ili njihovih aspekata naslijeđeni i neizbježni.

Međutim, ono što nas ovdje posebno brine je uloga i funkcija etničkog i rasnog identiteta i neporeciva veza između ova dva oblika kolektivnog identiteta. „Etnicitet" je postala riječ s mnogo značenja, koja obuhvaća i veće i manje skupine koje su definirane posjedovanjem određenih zajedničkih osnovnih karakteristika, posebno u području kulture. Pravilno definirano, etnicitet označava ljude ili narod koji se predstavljaju (i na taj način definiraju) kao organsko kulturno zajedništvo s određenim duhom i određenim povijesnim kontinuitetom. U mnogim slučajevima, pojam „nacija" ili „nacionalnost" je sinonim za etnicitet, iako je uvijek važno razlikovati „naciju" u etno-kulturološkom smislu od ideje „građanske nacije."

Ipak, uvijek treba imati na umu da kultura postoji na više razina, što znači da etnicitet ili narod nisu jedina razina na kojoj djeluje kultura; to nije jedini valjani oblik kulturnog zajedništva. To je razlog zašto vrijedi govoriti o kulturnim skupinama koje obuhvaćaju višestruke etnicitete (na primjer, opća keltska kultura), veću zapadnjačku kulturu, ili , još veću, opću indo-europsku ili europsku kulturu. To je razlog toga da je Guillaume Faye u pravu kada tvrdi da se pojedinac može identificirati s lokalnim kao i s većim etno-kulturnim skupinama: „svakom Europljaninu njegova domovina, nacionalna i regionalna (odabrana na temelju osobnim, emotivnih afiniteta) – a svim Europljanima velika domovina, zemlja blisko povezanih naroda. Svijest o pripadnosti „maloj rodnoj zemlji" i" velikoj domovini" je suvremenicima vrlo teška za shvatiti."

Svaki kulturni entitet je također povezan s drugim kulturnim entitetima. Iako kulture postoje odvojeno od drugih kultura, one se ne mogu smatrati kao da tvore različite svjetove te one normalno sudjeluju u kontaktu i međusobnoj razmjeni ideja. Svaka razmjena rezultira prisvajanjem, ili bolje rečeno, ponovnim prisvajanjem, kulturnih tvorevina druge skupine, na novi način koji je utemeljen na određenom lokalnom duhu naroda.

Različite etničke skupne Europe općenito su sudjelovale „kulturnom dijalogu" jedne s drugima tijekom povijesti,

često izvlačeći ideje, kulturne objekte i praksu od drugih skupina ili od prošlih kultura. Europljani su također razmijenili određeno kulturno stvaralaštvo s ne-europskim narodima, iako je taj „dijalog" prirodno došao u vrlo selektivnoj i ograničenoj formi zbog stranosti tih naroda. Tako netko može, poput Hansa Freyera, opravdano govoriti o „svjetskoj povijesti Europe," dok istovremeno održava činjenicu da su Europljani uvijek održavali svoju jedinstvenost i posebnost.

Ta činjenica, naravno, dovodi do pitanja otvorenosti prema drugim kulturama te da li je vrijedno ili ne za kulturnu skupinu da bude ili potpuno otvorena ili potpuno zatvorena prema drugima. S jedne strane, liberali i globalisti zagovaraju potpunu otvorenost, dok s druge strane neki (ne i svi) desničari zagovaraju potpunu zatvorenost. U stvarnosti, niti potpuna zatvorenost niti potpuna otvorenost nisu normalna ili zdrava stanja, već ponajprije selektivna komunikacija s djelomičnim (ne potpunim) granicama. Činjenica je da „različitost naroda i kultura postoji… samo zbog toga, što su u prošlosti ti različiti narodi i kulture bili relativno izolirani jedni od drugih i na taj način, s ciljem održavanja svog postojanja i drugačijih kultura, komunikacija može biti jedino nesavršena. Bez te nesavršenosti, izgubili bi svoj razlog za postojanjem i samu mogućnost postojanja.

T.C.M.

THE CREATIVITY MOVEMENT

SINCE

MCMLXXIII

Vaš strah od Židova je vrlo paranoičan.

U poglavlju 11(dio 1.) Vječne religije prirode, napisao sam priču o Ester koju sam preuzeo iz Starog zavjeta židovske biblije. Jedna od najvažnijih lekcija koja je proizašla iz te analize je citat : ‘I strah od Židova prekrije zemlju.’ Primjetio sam da ,dogodila se priča o Ester u stvarnosti ili ne(ja smatram da je laž kao i sve ostalo u židovskoj bibliji) strah od Židova ipak je vrlo stvaran. Ne samo da je možda bio stvaran u drevnoj Perziji, nego je vrlo stvaran i danas.

Služio je kao uspješan mamac za Židove u svakoj zemlji koju su ikada preuzeli ili planiraju preuzeti. Proces se zove paraliza uzrokovana strahom. Ako možete uplašiti cijelu populaciju da ne reagira, tada mala manjina može uništiti većinu. Ova većina, da ima hrabrosti i pameti, bi lako uništila mučitelje. Slično je s cirkusantom u kavezu s 13 tigrova. Kako udari bičem svaki tigar radi ono na što je naučen i pokorno skače kuda trener kaže. Iako poneki tigrovi zamjeraju dominaciju ipak poslušno izvršavaju naređeno.

Da ovih 13 tigrova ima mozga i hrabrosti ne bi trebali biti mile i podložne mačkice svaki put kada trener zapucne bičem. Da se slože, mogli bi lako, vrlo lako skočiti na trenera i raskomadati ga na djeliće.

Židovi su iznimni manipulatori. Oni su zle zmijurine svih vremena.

Mole se nad slabošću, strahovima i praznovjerjima ljudskog uma. Nažalost bijela rasa je dobila dosta plodnog tla na kojem može raditi a Židovi imaju slobodni dan. Jedan strah, kako sam spomenuo, je bio iznimno važan i precjenjen, strah od Židova. To je glupa paranoja koja je vjerovatno učinila više tada i danas nego ijedna druga kako bi omekšala bijelu rasu i olakšala Židovima porobljavanje.

Uđite u bilo čiji ured, poslovnog čovjeka, doktora, odvjetnika i spomenite Židove. Odmah će se ukočiti i posiviti. Pognuti će se i gledati preko ramena. Često su iznimno uplašeni.

Zašto je tako? Pa mi bijela rasa smo mnogobrojniji od židovskih parazita u odnosu 30 naprema 1. Kao tigrovi u kavezu, ako se unormalimo možemo razderati Židove i skinuti ih s naših leđa jednom za zauvijek.

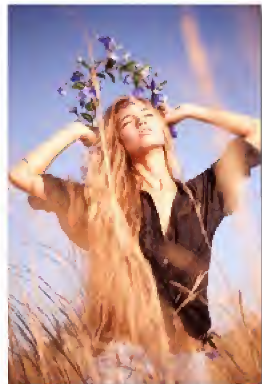
Nije stvar u tome da Židovi nisu moćni. Jesu. Dobro su organizirani, zli i moćni. Ali želim naglasiti da su opasni jer smo im mi dopustili, jer nas se prelako da uplašiti i jer smo podložni našim strahovima, fobijama koje su van svake stvarnosti.

Čovječanstvo i bijela rasa je pokošena cijelim setom fobija od strane Židova - klaustrofobija, strah od visina, duhova, itd. Da vam pokažem kako je glupa većina ovoga povezati ću se sa pričom o ženi koja je 30 godina bila žrtva straha od otvorenih prostora. Imala je kompulzivni poremećaj biti van svoga doma. Ovo je stvarna i istinita priča i datira iz 1982. godine.

Ova žena, zvati ćemo je May Klein, je u jednom trenutku postala prestravljena napustiti svoj dom. 30 stravičnih godina zaključavala se u kuću i bila žrtva imaginarnih strahova.

Kako je upala u takve prilike? Prije 30 godina, bila je kod frizera i dok je sjedila pod haubom uhvatila ju je snažna panika. Naglo se ustala, bacila nešto novca na pult i pobjegla kući. Kada je stigla kući, bacila se na krevet i isplakala dušu. Napokon je njezina panika počela jenjavati.

Tri mjeseca nije imala nikakavih problema, a tada se sve ponovilo u trgovini. Ostavila je namirnice i pobjegla kući. U sljedeće dvije godine napadaji su postajali češći dok na kraju nisu postali dnevni. 30. lipnja 1950. May je nestala u svoj stan i tamo je ostala. Otac joj je slao novac a prijatelji obavljali sitne poslove. Ovo je trajalo 30 jadnih godina. Živjela je tako ne radeći ništa, i bila je poput zatvorenika svog uma.

Sada joj je 65 godina, propustila je najproduktivnije godine svog života u bijedi i izolaciji. Takvu kaznu si je sama odredila na temelju glupog i imaginarnog straha.

Bijela rasa bi mogla, i trebala, naučiti lekciju iz navedenog. I lekcija je da su mnogi naši problemi samonametnuti. Mnogi naši strahovi su izmišljeni i možda smo u takvoj zbrci zbog zbunjenog i pogrešnog razmišljanja. Moj je zaključak je da je ovo uistinu osnova našeg problema. U objema knjigama sam već rekao da je naš prvi zadatak ojačati naše zbunjeno ponašanje. Jednom kada to učinimo židovski problem, problem crnaca i ostalih prljavih rasa će nestati. Među glavnijim devijacijama je strah od

nepostojećih utvara na nebu, naša sposobnost za prepoznavanje vlastite vrijednosti, naše idiotsko ponašanje podupiranja svog ološa u svijetu i stotine drugih glupih stvari kojima smo skloni. Nije zadnji među njima niti strah od tih parazita na našim leđima – od perfidnih Židova.

Dakle kažemo – izađi bijeli čovječe. Ne boj se Židova. Mi ih nadbrojavamo 30 naprema 1, dakle prilično dobri izgledi. Uostalom, bolji smo borci od njih, produktivniji, kreativniji i samodostatni, dok su oni jadni paraziti ovisni o produktivnosti bijele rase. Trebaju nas da bi živjeli, dok bi nama bilo tisuće puta bolje da nam se skinu s leđa. Stoga skinimo ih s leđa, izađimo i zauzmimo rasni stav za bijelu rasu protiv Židova. Kao tigrovi u kavezu, kada bi se samo unormalili mogli bi ih skinuti s leđa i razderati u komadiće. Kreativistička crkva je postavile nacrte i vodi put. Trebamo vašu potporu, predanost i financijsku pomoć. Trebamo razdijeliti prvih 10 milijuna kopija Biblije bijelog čovjeka i dati ih u ruke bijelim drugovima. Jednom kada to učinimo možemo smatrati da smo slomili leđa židovskom ustroju i da smo na dobrom putu da vratimo kontrolu nad svojom sudbinom.

* * * * *

Upitajte se ovo osnovno pitanje: da li je moralno opravdavajuće zavaravati sebe i druge s budalaškim rajem ako mislite da će vas to učiniti sretnijima?

RAHOWA

Mobilize Nature's Finest

REVOLT

STARI BROJEVI

OČUVAJMO NAŠE NASLIJEĐE!
KREATIVISTI
KREATIVISTIČKI POKRET HRVATSKA